

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

Τεύχος 13

	σελ.
❑ Ἡ Ἁγία Θεέκλα	» 4
❑ Ὁ Ἅγιος Δημήτριος, ὁ Μυροβλύτης	» 26
❑ Ἡ Ἁγία Ἀναστασία, ἡ Ρωμαία	» 46

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»

Ἐ Γουριώτη

Ἀπολυτίκιο

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, ὡς καθαρὰ τὴν ψυ-
χήν, καὶ πρῶταθλος πέφηνας, ἐν γυναιξίν
εὐκλεῶς, Χριστὸν ἀγαπήσασα· σὺ γάρ τῆς εὐσε-
βείας, πτερωθεῖσα τῷ πόθῳ, ἤθλησας ὑπὲρ φύ-
σιν, Ἰσαπόστολε Θέκλα· διό σε ὁ Πανοικτίρ-
μων νύμφην ἡγάγετο.

Ε. Γουριώτη

Η ΑΓΙΑ
ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΣ
ΘΕΚΛΑ

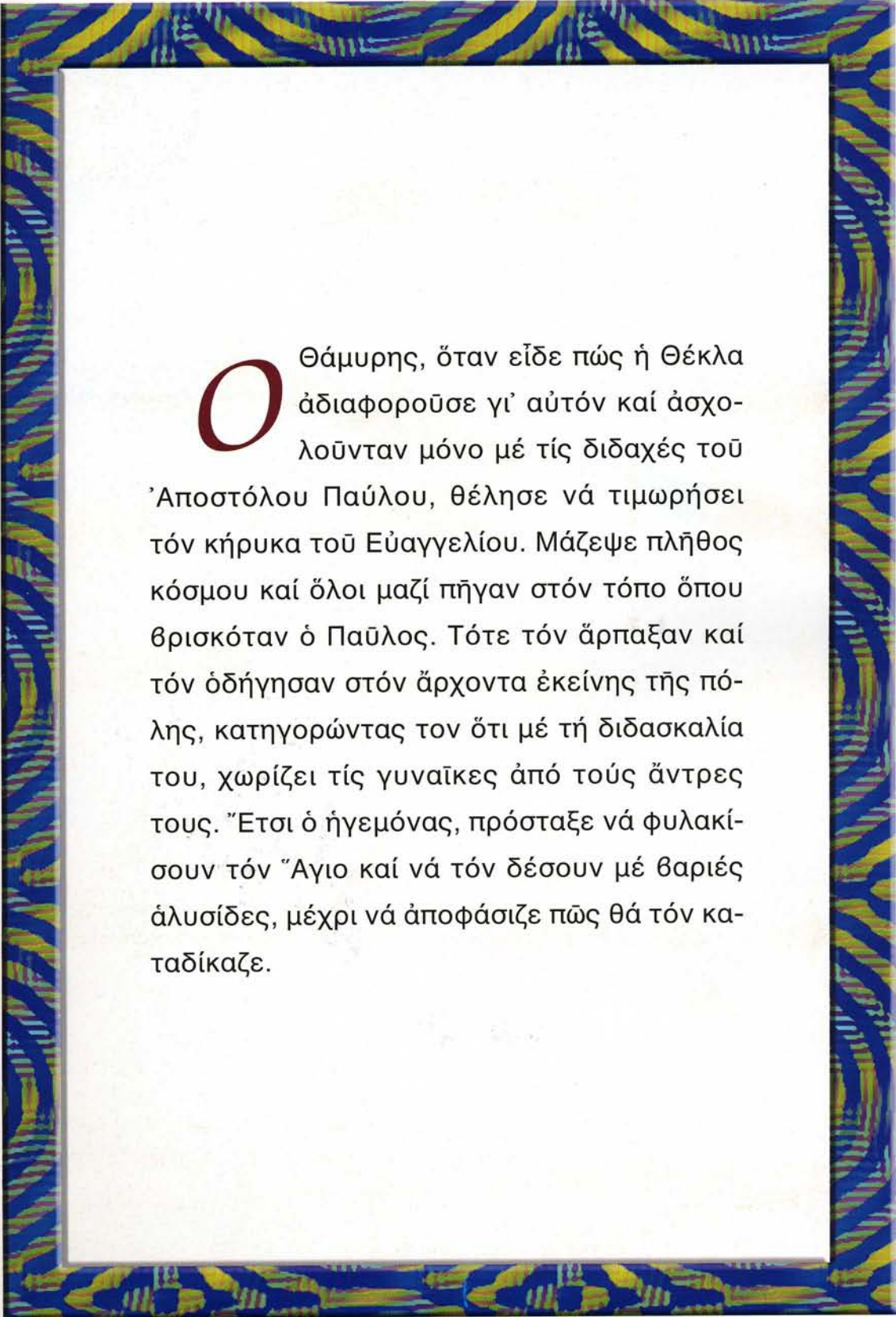

Ε. Γουριώτη

Ἡ Ἁγία Θέκλα

Ἡ Ἁγία Ἰσαπόστολος Θέκλα, καταγόταν ἀπό τό Ἰκόνιο τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καί προερχόταν ἀπό εὐγενική οἰκογένεια. Ἡ μητέρα της, ἡ Θεοκλεία, ἦταν εὐπορή Ἑλληνίδα καί λάτρης τῶν εἰδώλων. Ὄταν ἡ Θέκλα ἦταν ἀκόμη σέ μικρή ἡλικία, οἱ δικοί της, τήν ἀρραβώνισαν μέ ἕναν ἐπιφανῆ ἄνθρωπο, τόν Θάμυρη. Ἐκεῖνον τόν καιρό, στό Ἰκόνιο κατέφτασε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Ἀπόστολοι ὀνομάστηκαν αὐτοί πού στάλθηκαν ἀπό τόν Χριστό, γιά νά κηρύξουν στά ἔθνη τή διδασκαλία Του. Ὁ Πρωτοκορυφαῖος Ἀπόστολος Παῦλος, ταξίδεψε σέ ὅλοκληρη τήν Ἀσία ἀλλά καί στήν Εὐρώπη, περιοδεύοντας ἀπό πόλη σέ πόλη καί κηρύσσοντας τίς Ἀλήθειες τοῦ Χριστιανισμοῦ. Μάλιστα οἱ 14 ὑπέροχες ἐπιστολές πού ἔγραψε, βρίσκονται στήν Καινή Διαθήκη. Μόλις ἡ νεαρή Θέκλα ἄκουσε τόν θεῖο λόγο τοῦ Παύλου, ἡ ψυχή της γέμισε τόση χαρά καί συγκίνηση, πού γιά τρεῖς συνεχόμενες ἡμέρες, στεκόταν στό παράθυρο τοῦ σπιτιοῦ της καί πρόσεχε τή σωτήρια διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ, ἀδιαφορώντας γιά ὅτιδήποτε ἄλλο. Ἦταν τότε, περίπου δεκαοχτώ ἐτῶν.

Ο Θάμυρης, όταν είδε πώς ή Θέκλα
άδιαφοροῦσε γι' αὐτόν καί ἀσχο-
λοῦνταν μόνο μέ τίς διδαχές τοῦ
Ἀποστόλου Παύλου, θέλησε νά τιμωρήσει
τόν κήρυκα τοῦ Εὐαγγελίου. Μάζεψε πλήθος
κόσμου καί ὅλοι μαζί πήγαν στόν τόπο ὅπου
βρισκόταν ὁ Παῦλος. Τότε τόν ἄρπαξαν καί
τόν ὀδήγησαν στόν ἄρχοντα ἐκείνης τῆς πό-
λης, κατηγορώντας τον ὅτι μέ τή διδασκαλία
του, χωρίζει τίς γυναῖκες ἀπό τούς ἄντρες
τους. Ἐτσι ὁ ἡγεμόνας, πρόσταξε νά φυλακί-
σουν τόν Ἅγιο καί νά τόν δέσουν μέ βαριές
ἀλυσίδες, μέχρι νά ἀποφάσιζε πώς θά τόν κα-
ταδίκαζε.

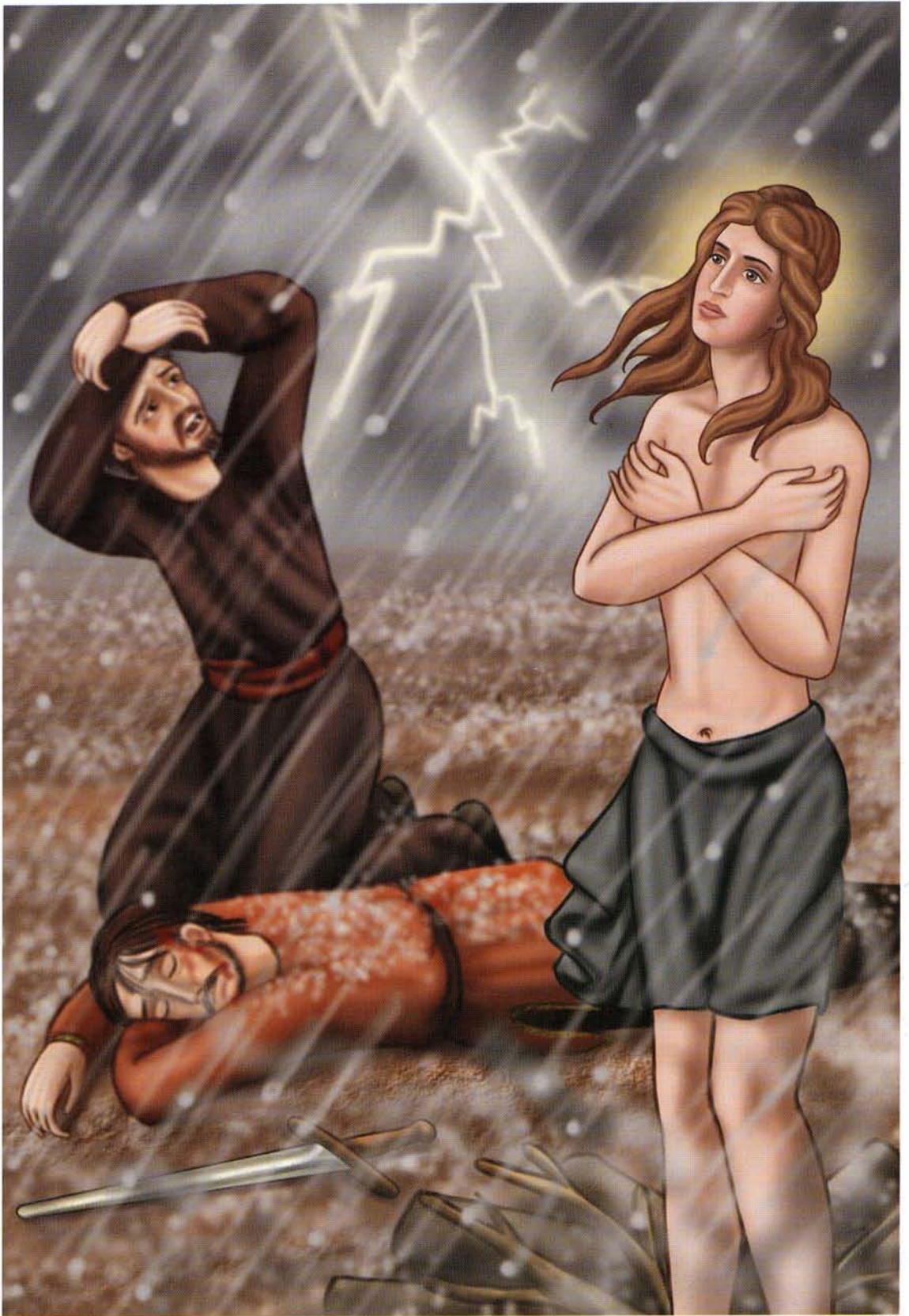

Ησεμνή κόρη, μόλις πληροφορήθηκε τήν τιμωρία του Παύλου, πήγε άμέσως στις φυλακές και άφου χάρισε στους φρουρούς χρυσά νομίσματα και ακριβά κοσμήματα, κατόρθωσε να τον συναντήσει. Τότε, του έξηγησε ποιά ήταν και τον παρακάλεσε να τήν κατηχήσει, γιατί έπιθυμούσε να μάθει για τή διδασκαλία του Ναζωραίου, πού τόσο τήν είχε προσελκύσει, μέσα από τά λόγια του κήρυκα. Δέν πέρασε όμως πολλή ώρα και ο Θάμυρης έμαθε ότι ή εύσεβής Θέκλα βρισκόταν στή φυλακή μέ τον Άπόστολο του Χριστου. Άμέσως πήγε στον ήγεμόνα και του ανήγγειλε τό γεγονός. "Ο άρχοντας τούς κάλεσε μπροστά του για να τούς ανακρίνει αλλά δέ βρήκε καμία σημαντική κατηγορία, γι' αυτό, τό πλήθος του κόσμου, πού είχε συναθροίσει ο Θάμυρης εξαγριώθηκε και φώναζε στον άρχοντα πώς έπρεπε να τούς τιμωρήσει, ένω ή μητέρα της Άγίας έλεγε μέ μίσος:

-Κάψτε τήν Θέκλα, για να παραδειγματίζονται όλες οί γυναίκες και να μην έγκαταλείπουν τούς άνδρες τους! Τότε ο ήγεμόνας, φοβούμενος τό πλήθος, διέταξε να κάψουν τήν μάρτυρα, και να φραγγελώσουν τον Παυλο, δηλαδή να τον χτυπήσουν μέ μαστίγιο πού είχε σιδερένια άγκάθια, για να ξεσκίζεται τό σώμα του και ύστερα να τον διώξουν από τήν πόλη τους.

Κάποια παιδιά, όταν άκουσαν τήν έντολή του ήγεμόνα, έτρεξαν και μάζεψαν ξύλα για να ανάψουν τή φωτιά, όπου θά έκαιγαν τήν Άγία. Έπειτα, οί στρατιώτες τήν έγδυσαν και τήν έριξαν μέσα στίς φλόγες. Η μάρτυς Θέκλα υπήρξε ή πρώτη γυναίκα πού υπέφερε για τή δόξα του Χριστού, γι' αυτό όνομάζεται και πρωτομάρτυς. Η Άγία μπήκε άφοβα στή φωτιά αλλά τότε, ξαφνικά ό ουρανός σκοτείνιασε κι άρχισαν βροντές και άστραπές. Άμέσως άρχισε να πέφτει πυκνό χαλάζι, τό όποίο σκότωσε πολλούς άσεβείς, πού έπιθυμούσαν να δούν τόν θάνατο τής θεοσεβοϋς Θέκλας. Τότε, οί φλόγες έσβησαν και ή μάρτυς, δοξάζοντας τόν Κύριο, βγήκε έξω από τά σύνορα τής πόλης, για να συναντήσει τόν Άπόστολο Παϋλο και έγκαταλείποντας τόν Θάμυρη και τή μητέρα της, τόν άκολούθησε ως μαθήτριά του, στήν περιοδεία του.

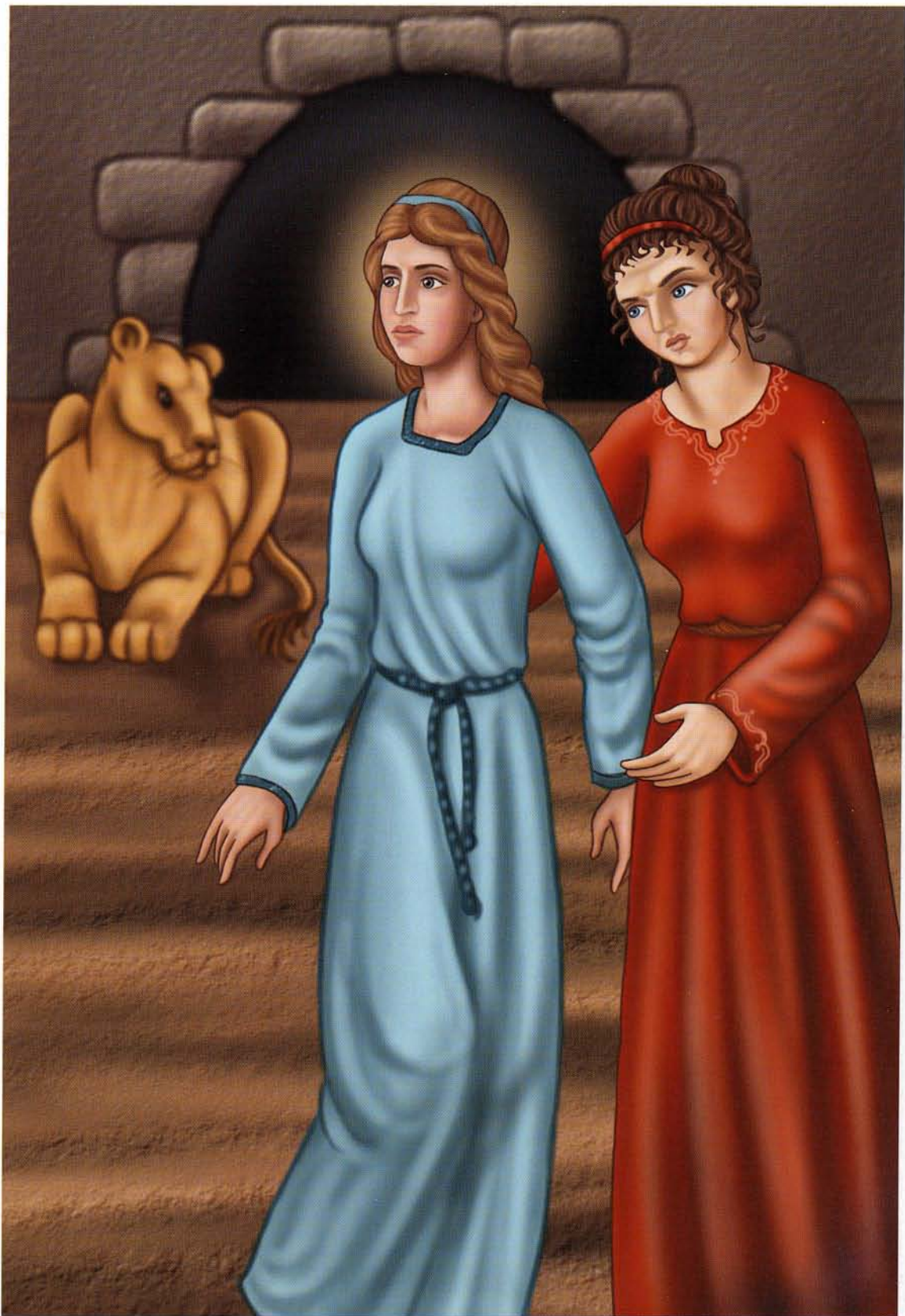
Η ἐπόμενη πόλη πού ἐπισκέφτηκε ὁ ἱερός κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου, ἦταν ἡ Ἀντιόχεια. Ἐκεῖ ζοῦσε ἕνας μεγιστάνας, ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ ὁποῖος ἦταν ἄσωτος καί ἀσύνητος. Αὐτός, κάποια μέρα, ἔτυχε νά δεῖ τή νεαρή Θέκλα καί καθώς ἦταν ἄρχοντας καί δέ φοβόταν κανέναν, τήν ἄρπαξε μέ θράσος, ὁ ἀναιδής καί τήν καταφιλοῦσε. Τότε ἡ σεμνή Ἀγία τόν ἔσπρωξε μέ ἀνδρεία κι εἶπε:

-Φύγε ἀπό κοντά μου ἀσεβέστατε, διότι ἐγώ ἤμουν ἀρχόντισσα στό Ἰκόνιο κι ἐπειδή θέλω νά ζήσω ἀγνή κι ἀνύπανδρη, γι' αὐτό μέ ἔδιωξαν ἀπό τήν πόλη μου!

Κατόπιν, ἔπιασε τό χιτώνα του καί τόν ξέσκισε. Ὁ Ἀλέξανδρος προσβλήθηκε τόσο πολύ ἀπό αὐτή τήν πράξη, πού ζήτησε ἀπό τόν ἀνθύπατό του, νά τήν θανατώσει. Ὁ ἀνθύπατος παρέδωσε τήν Ἀγία σέ μία συγγενή τοῦ Καίσαρα, τήν Τρύφαινα, μέχρι νά ὀριστεῖ ἡ μέρα τῆς καταδίκης της.

Η Τρύφαινα ήταν μία σεβάσμια ἀρχόντισσα, τῆς ὁποίας ἡ κόρη πέθανε λίγο καιρό πρὶν φιλοξενησε τὴν Θέκλα. Ἔτσι ὅσο μιλοῦσε μὲ τὴν Ἁγία, τὴν ἐνιωθε σὰν κόρη τῆς καὶ ὅσο ἄκουγε τοὺς φωτισμένους λόγους τῆς, δὲν μπορούσε νὰ τὴν ἀποχωριστεῖ. Ὑστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες, οἱ στρατιῶτες, μὲ διαταγὴ τοῦ Ἀλέξανδρου, πῆραν τὴ μάρτυρα καὶ τὴν ὁδήγησαν στοῦ θέατρο τῆς Ἀντιόχειας γιὰ νὰ τὴν βασανίσουν. Τότε ἡ Τρύφαινα, ἀδιαφορώντας γιὰ τὴν ὑψηλὴ κοινωνικὴ τῆς θέση, ἀκολούθησε τὴν Ἁγία Θέκλα στοῦ μαρτύριο, θρηνώντας, σὰ νὰ ἦταν δικὴ τῆς θυγατέρα. Μόλις ἔφτασαν στοῦ στάδιο, ἓνας ὑπηρέτης ἔσπρωξε τὴ μάρτυρα μπροστὰ σὲ μία θυμωμένη καὶ πεινασμένη λέαινα, γιὰ νὰ τὴν κατασπαράξει. Ἀλλὰ μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ἡ λέαινα ἡμέρεψε κι ἀφοῦ πλησίασε, ἔγλυφε τὰ πόδια τῆς Ἁγίας, εἰς ἐνδειξὴ σεβασμοῦ. Ὁ λαὸς ποὺ παρακολουθοῦσε τὸ θέαμα, πίστεψε στὸν Χριστὸ καὶ πολλοὶ μακάριζαν τὴν εὐσεβὴ Θέκλα. Τότε ἡ Τρύφαινα, πῆρε θάρρος καὶ μπαίνοντας στὴν ἀρένα μὲ τὸ θηρίο, πῆρε τὴν Ἁγία καὶ τὴν ὁδήγησε ξανά στοῦ σπίτι τῆς.

Τήν ἴδια νύχτα, ἡ κόρη τῆς Τρύφαινας, παρουσιάστηκε στό ὄνειρο τῆς μητέρας της καί εἶπε:

-Μανούλα μου, νά ἀγαπᾶς τήν Θέκλα σάν κόρη σου, γιατί αὐτή μπορεῖ νά κάνει δέηση στό Θεό, γιά νά μέ βάλει στόν τόπο τῶν Δικαίων!

Ἡ Τρύφαινα τότε, ξύπνησε τρομαγμένη καί εἶπε στήν Ἁγία:

-Κόρη μου Θέκλα, σέ παρακαλῶ προσευχήσου στόν Κύριο, νά ἀναπαύσει τήν ψυχή τῆς κόρης μου, γιατί αὐτή εἶναι ἡ ἐπιθυμία της.

Ἡ Ἁγία Θέκλα, πού προστατευόταν σ' ἐκεῖνο τό σπίτι ἀπό τή φιλεύσπλαχνη ἀρχόντισσα, ὑπάκουσε καί προσευχήθηκε μέ θέρμη στόν Δεσπότη Χριστό, νά συγχωρέσει τήν κόρη της καί νά τήν ἀναπαύσει στόν Παράδεισο.

Τό μίσος του μεγιστάνα Ἀλέξανδρου, δέν ἔσθησε γιά τήν πιστή δούλη του Θεοῦ. Αὐτή τή φορά, διέταξε τούς ὑπηρέτες του νά τή συλλάβουν ξανά καί νά τή ρίξουν σέ πληθος ἀπό ἄγρια θηρία, λέοντες, τίγρεις καί μία ἀρκούδα. Ὅμως καί πάλι, ἡ ἴδια λέαινα, πού κάποτε σεβάστηκε τήν Ἀγία, τήν προστάτεψε πάλι, μέ τόν ἐξῆς θαυματουργικό τρόπο. Ὅταν ἡ ἀρκούδα πῆγε νά ξεσκίσει τή μάρτυρα, ἡ λέαινα ἐπιτέθηκε στό θηρίο καί τό σκότωσε καί ὅποια ἀπό τίς τίγρεις πλησίαζε τήν Θέκλα, ἡ λέαινα τήν ἔδιωχνε! Ὑστερα, ἔριξαν τήν Ἀγία σέ ἐξαγριωμένους ταύρους, ἀλλά ὁ Θεός τήν φύλαγε καί κανεῖς τους δέ τήν ἄγγιξε! Τέλος, ὁ Ἀλέξανδρος ὀργίστηκε τόσο πού πρόσταξε νά τή ρίξουν σέ μία λίμνη, ὅπου ὑπῆρχαν σαρκοφάγα ψάρια. Τότε ἡ Ἀγία, πέφτοντας στά νερά, εἶπε μέ ἀγαλλίαση:

-Εἰς τό ὄνομα του Πατρός καί του Υἱοῦ καί του Ἀγίου Πνεύματος, λαμβάνω τό ἱερό Βάπτισμα, τή σφραγίδα τῶν Χριστιανῶν, γιά τή συγχώρηση τῶν ἁμαρτιῶν μου καί γιά τήν αἰώνια ζωή.

Ἔτσι, ἡ Ἀγία Θέκλα πού ποτέ ὡς τότε δέν εἶχε βαπτιστεῖ, βρῆκε τήν εὐκαιρία νά γίνει Χριστιανή καί χάρη στή θερμή της πίστη, ὁ Θεός δέχτηκε τήν πράξη αὐτή ὡς ἕνα ὀλοκληρωμένο Μυστήριο.

Βλέποντας όλα αυτά τὰ μυστήρια
καί τὰ θαυμαστά πού συνέβαιναν,
ἡ Τρύφαινα ἔχασε τίς αἰσθήσεις
της καί λιποθύμησε. Τότε ὁ Ἀλέξανδρος, φο-
βούμενος μή μάθει ὁ Καίσαρας γιά τήν ἀρχό-
τισσα συγγενή του, πρόσταξε νά ἐλευθερώ-
σουν τήν Ἀγία. Ἐτσι ἡ Θέκλα γύρισε στήν πα-
τρίδα της, γιά νά κηρύξει τίς Χριστιανικές
Ἀλήθειες. Ἐκεῖ ἔμαθε πώς ὁ Θάμυρης εἶχε
πεθάνει ἐνῶ ἡ μητέρα της, ἀκόμη ζοῦσε.
Προσπάθησε, τότε, νά τῆς μαλακώσει τή
σκληρή καρδιά καί νά τῆς μιλήσει γιά τή σω-
τήρια διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ, ἀλλά μάταια δο-
κίμασε. Τότε ταξίδεψε σέ διάφορες πόλεις,
διδάσκοντας τήν ἀρετή καί πολλοί εἰδωλολά-
τρες βαπτίστηκαν Χριστιανοί καί ἐγκατέλει-
ψαν τὰ ψεύτικα εἰδωλα. Ἐπειδή ἡ Ἀγία Θέ-
κλα ἔκανε σημαντικό ἔργο γιά τήν πρωτοχρι-
στιανική Ἐκκλησία, γι' αὐτό ὀνομάζεται καί
ἰσαπόστολος, δηλαδή ἀξιώθηκε νά γίνει ἴση
μέ τούς Ἀποστόλους.

Κάποτε, ἡ Ἁγία Θέκλα, ἀκολουθώντας μία φωτεινή νεφέλη, ἔφτασε κοντά στή Σελεύκεια, στό ὄρος Καλαμών. Τότε κατάλαβε πώς ἦταν θέλημα Θεοῦ νά παραμείνει ἐκεῖ κι ἀφοῦ βρῆκε μία σπηλιά ἔζησε ἀσκητικά, μέ νηστεῖες κι ἀγρυπνίες. Πολλοί ἄνθρωποι, μαθαίνοντας γιά τήν ἁγιασμένη ζωή της, τήν ἐπισκέπτονταν γιά νά τή συμβουλευθοῦν κι ἐκεῖνη τούς δίδασκε μέ ἀγάπη. Μάλιστα, ὁ Θεός τῆς δώρισε τό ἱαματικό χάρισμα καί ἡ Ἁγία θεράπευε τούς τυφλοῦς, τούς παράλυτους κι ἔδιωχνε τά κακά πνεύματα ἀπό τούς δαιμονισμένους. Οἱ εἰδωλολάτρες πού ἔμαθαν γιά τήν ἐνάρετη Θέκλα, νόμιζαν ὅτι ἦταν ἰέρεια τῆς θεᾶς Ἀρτέμιδος κι ἐπειδή παρέμενε ἀγνή, γι' αὐτό μπορούσε νά πράττει ὅλα ἐκεῖνα τά θαυμαστά. Καθώς λοιπόν τή ζήλεσαν, πλήρωσαν κάποιους νέους, γιά νά τή μολύνουν. Ὄταν ἡ Ἁγία τούς εἶδε καί κατάλαβε τόν πονηρό σκοπό τους, προσευχήθηκε στόν Κύριο γιά νά τήν προφυλάξει ἀπό τήν ἀναισχυντία τῶν νέων. Ἀμέσως ἓνας βράχος ἀπό τή σπηλιά, σκίστηκε στά δύο καί ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ μπῆκε μέσα σ' αὐτόν, μέχρι τή μέση της. Τότε ὁ βράχος ξανάκλεισε κι ἔτσι ὁ Θεός προστάτεψε τή δούλη του ἐνῶ οἱ νέοι ἐπέστρεψαν ἔκπληκτοι στήν πόλη τους. Κατόπιν, ἡ Ἁγία κοιμήθηκε εἰρηνικά, σέ ἡλικία 90 χρονῶν. Ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τή μνήμη τῆς Ἁγίας καί Ἰσαποστόλου Θέκλας, κάθε χρόνο στίς 24 Σεπτεμβρίου.

